

Етнографски музеј у Београду – Установа културе од националног значаја
Студетски трг 13, 11000 Београд

За јавни конкурс за избор директора Етнографског музеја у Београду-Установа културе од националног значаја

Управном одбору Етнографског музеја у Београду-Установа културе од националног значаја

Поштовани,

Поводом огласа објављеног у дневном листу „Политика“ дана 21. 04. 2015. године године, достављам вам своју пријаву и неопходну документацију.

Уз пријаву прилажем :

- биографију
- предлог програма рада и развоја Етнографског музеја у Београду – Установе културе од националног значаја
- оверене фотокопије диплома о стеченој стручној
- оверену копију радне књижице
- оверено уверење о знању страног језика
- уверење надлежног органа да се против мене не води истрага и да није подигнута оптужница за кривична дела, која се гоне по службеној дужности (не старије од 6 месеци)
- уверење о држављанству Републике Србије (не старије од 6 месеци)
- извод из матичне књиге рођених
- лекарско уверење о општој здравственој способности

Београд, 4.05.2015.

др Весна Марјановић

Контакт:

Весна Марјановић
ул. Бежанијска 56
11080 Земун-Београд
тел: 063 103 10 51

Биографија

Весна (Ђорђе) Марјановић је рођена 18.07. 1954. године у Земуну. Живи у Земуну, на адреси Бежанијска 56 са супругом и свекрвом. Има два сина и бака двома унукама.

Професионална оријентација

Потпуно посвећена раду у струци (музологији и етнологији/антропологији). Уз одговорно вођење бриге о повереним збиркама предмета уз обичаје у Етнографском музеју у Београду и Збирки за друштвени живот и обичаје, фонотеке у Етнолошком одељењу Музеја Војводине, радила је на послова Етнолошког одељења у Музеју Војводине (музеј комплексног типа и мултидисциплинарне оријентације) и Одељења за проучавање народне културе у ЕМ.

Проучава духовну културу народа и заједница у Србији: народни обичаји, религија, фолклорне одлике и предања, народно глумовање у обредним праксама; мултикултуралност од локалне до глобалне средине; визуелна антропологија – етнолошки записи. Истраживања су повезана за утврђивање традиционалне културе у светлу савремених токова друштва.

У оквиру музеологије истражује улогу музејског предмета у контексту идентитета микро и макро заједница српског народа, етничких мањина и група.

Професионална мисија

Активан допринос националној и широј култури и науци путем проучавања и представљања духовне баштине традиционалних и модерних облика друштва, савремених појава и стварање услова да посао за који је опредељена постане могућ и доступан јавности. Спајање емпирије и теорије у оквирима етнологије/антропологије и музеологије.

Школовање:

- Основно школовање и гимназију завршила је у Земуну.
- 1973/74. Уписала је 1973/74. етнологију на Групи за етнологију на Филозофском факултету у Београду.
1978. Дипломирала на Групи за етнологију Филозофског факултета Универзитета у Београду код проф. др Петра Влаховића са темом дипломског рада „Териоморфне маске у обредним играма Србије“.
2000. Магистрирала на Филозофском факултету Универзитета у Београду са темом магистарске тезе „Традиционалне дечје игре у Војводини од половине 19. века до данас“ (ментор проф. др Душан Бандић, комисија проф. др Бранко Ћупурдија, проф. др Сенка Ковач, проф. др Петар Влаховић) и стекла звање магистра етнологије и антропологије
2006. Докторирала на Филозофском факултету Универзитета у Београду са

темом „Маскирање у ритуалима становништва Србије“ (ментор проф. др Бранко Ћупурдија, комисија проф. др Сенка Ковач, проф. др Иван Ковачевић, проф. др Оливера Васић).

Стручна, педагошка и научна звања

- 1979. **кустос етнолог приправник** (за словачку етничку мањину у Војводини)
- 1981. **кустос етнолог** (тема кустоског рада „Колекција прибора за осветљење у Етнолошком одељењу Војвођанског музеја“) за збирке: Друштвени живот и обичаји
- 1992. **виши кустос етнолог** (тема хабилитационог рада „Маске у традиционалној култури Војводине“) - за збирке: Друштвени живот и обичаји и фонотека, музички инструменти;
- 2000. **музејски саветник** (тема хабилитационог рада „Етнолошке збирке као извор проучавања идентитета становништва на примеру рада Одељења за етнологију у Музеју Војводине“ - за збирке: Друштвени живот и обичаји
- 2008. **професор** струковних студија из области Социолошких наука за Етнологију (предмети етнологија и антропологија фолклора) – Висока школа струковних студија за образовање васпитача у Кикинди.
- 2009. **научни сарадник** на Филозофском факултету Универзитета у Београду (Минисарство за науку и технолошки развој Републике Србије, број: 06-00-69/878).
- 2009. **ванредни професор** Нове Академије Уметности, Европски универзитет у Београду, за научну област Социолошке науке, ужа научна област Етнологија.
- 2014. **ванредни професор** (реизбор) Нове Академије Уметности, Европски универзитет у Београду, за научну област Социолошке науке, ужа научна област Етнологија.

Запослење:

- 2000.- до данас Етнографски музеј у Београду
- 1979-2000. Војвођански музеј (Музеј Војводине), Нови Сад

Педагошки допунски рад:

- 2008. до 2014. Висока струковна школа за образовање васпитача у Кикинди, смер Струковни васпитач за традиционалне игре (предмети етнологија, антропологија фолклора и дечије народно стваралаштво)
- 2009. Академија уметности у Новом Саду, Музиколошки одсек, Катедра за етномузикологију (предмет: етнологија)
- 2009. до 2014. Нова Академија уметности, Европски универзитет у Београду (одсеци: визуелна уметност, глума и режија – предмет: етнологија).
- 2014. до данас Нова Академија уметности, Европски универзитет у Београду (докторске студије – визуелна уметност, предмет: етнологија)

Музеолошко руководећи послови:

- 2003-2014. Начелник Одељења за проучавање народне културе у Етнографском музеју у Београду
2000-2002. Начелник Одељења за документацију у Етнографском музеју у Београду
1997-2000. Шеф Одељења за етнологију у Музеју Војводине у Новом Саду.

Рад у управним телима музеја и у комисијама Министарства културе и информисања Републике Србије/Владе Републике Србије и других институција културе

- 2008- 2013. вд. члана Надзорног одбора Етнографског музеја у Београду (број: 119-1371/2008-2)
1995-2000. члан Управног одбора Музеја Војводине.
2003. до данас члан Уметничког савета Вуковог сабора (Центар за културу, Лозница, Вукова задужбина Београд).
2012. до данас члан Одбора у Одељењу за друштвене науке Матице српске
1992. до данас члан Одељења за друштвене науке Матице српске
1986-1988. члан Стручног већа Војвођанског музеја (Музеј Војводине).

Комисије:

2012. до данас члан Комисије за стицање и одузимање статуса установе културе од националног значаја (именована је решењем Владе 24 број: 119-8561/2012-1 од 29. децембра 2012. године («Службени гласник РС» број 124/12).
2010-2012. Члан комисије Министарства културе и информисања за нематеријално културно наслеђе Републике Србије.
2010-2011. Члан комисије Министарства културе и информисања – за пројекте у Сектору за савремено стваралаштво
2012-2013. Члан комисије Министарства културе и информисања – за пројекте националних мањина у Сектору за савремено стваралаштво
2004 -2014. Члан комисије Народног музеја у Београду за доделу виших стручних звања у области музеологије – за хабилитационе радове кандидата из етнологије/антропологије.
1986- 2000. члан сталне комисије за откуп музејских предмета у Музеју Војводине

Уреднички послови у публикацијама

- 2003-2014. уредник Гласника Етнографског музеја у Београду
2003-2014. уредник повремених издања Етнографског музеја у Београду (каталози збирки, каталози изложби)
2009. уредник монографије Милош Матић, Размена добара у сељачком друштву Србије, Етнографски музеј, Београд 2009.
2004. уредник монографије: Petar Vlahović, Serbia, Lend, People, Life, Customs, Belgrade 2004. и 2007.

Редакције, Издавачки савети

2013. члан редакционог одбора Смедеревски зборник, књ. 4, Музеј у Смедереву.
2010. до данас члан Издавачког савета Рад Музеја Војводине, Нови Сад
2012. до данас члан редакције „Прилози и грађа“, Матица српска, Нови Сад
2007. до данас члан Стручне редакције Српске енциклопедије, САНУ, Матица српска, Завод за издавање уџбеника
2007. до данас члан Савета редакције зборника Етно-културолошка радионица, Сврљиг
2005. члан редакције часописа Етноантрополошки проблеми, Зборник радова (Проблеми културног идентитета становништва савремене Србије), Одељење за етнологију и антропологију, Филозофски факултет Универзитета у Београду.
- 1999-2000. члан редакције Рада Музеја Војводине, Нови Сад.
1997. члан Уређивачког одбора монографије Музеј Војводине, Стална поставка, Музеј Војводине, Нови Сад.

Међународна редакција

2010. до данас члан међународне редакције у часопису Етнoлошка истраживања Етнографски музеј у Загребу.

Музеолошки послови:

2003. Руковалац Збирке предмета уз обичаје у Етнографском музеју у Београду
- 2000-2002. Руковалац Ликовне збирке, филмотеке и збирке предмета уз обичаје у Етнографском музеју у Београду
- 1979-2000. Руковалац Збирке за друштвени живот и обичаје и збирке Музиколошког одсека у Етнoлошком одељењу Музеја Војводине

Изложбе

- 1986-1990. Аутор дела Сталне поставке Музеја Војводине (Обичаји животног циклуса)
1992. Студијска изложба „Маске у традиционалној култури Војводине“, Музеј Војводине, Нови Сад.
1993. Студијска изложба у коауторству са М.Бански и В.Војнич Хајдук, „Традиционалне играчке Змајевог доба“ Музеј Војводине, Нови Сад.
1994. Студијска изложба „Детињство у традиционалној народној култури Војводине“, Музеј Војводине, Нови Сад.
1995. „Традиционалне дечје игре Змајевог доба“, Музеј Војводине, Нови Сад.

1995. до данас Организовала са Педагошким одељењем Музеја Војводине манифестацију „Машкарада“
2005. Студијска изложба „Маске и ритуали у Србији“, Етнографски музеј у Београду (гостовање у Народном музеју у Крушевцу, у Музеју Јадра у Лозници, у Народном музеју у Панчеву).
- 2009/10 Тематска изложба „Вертеп или Бтлехем“, Етнографски музеј у Београду
2011. Студијска изложба „На крају и на почетку – карневал“, Етнографски музеј у Београду (гостовање у Музеју Војводине у Новом саду)
2011. Мскенбал, Ноћ музеја у Етнографском музеју у Београду.
2012. Тематска изложба „Женске пролећне обредне поворке“, Центар за културу, Гроцка.
2013. Студијска изложба „И Бог и преци, православље и народна религија“ Етнографски музеј у Београду.
- 1990-2000. преко 50 камерних тематских пригодних изложби у Музеју Војводине, Нови Сад.

Међународне изложбе

2014. Покладне поворке у Србији, Словенски карневали, УНЕСКО, Париз
2010. Маске и ритуали у Србији

Усавршавања и специјализација

2006. Стручно усавршавање у Минхену, Нирбергу, Аугсбургу, Баварска Немачка у оквиру програма Министарства за науку, културу и уметност Баварске
2005. Стручно усавршавање у Букурешту, Румунија по програму Америчке амбасаде у Београду и Америчке амбасаде у Букурешту и The Fund of art Culture in Central and Eastern Europe – тема семинара *Museums, still metter.*
2005. Стручно усавршавање у Прагу, Чешка у организацији Министарства културе и информисања Републике Србије – тема алтернативно финансирање институција културе у земљама у транзицији намењено руководећем кадру у култури.
2004. Стручно усавршавање у Минхену, Баварска, Немачка у оквиру програма Министарства за науку, културу и уметност Баварске
1991. Специјализација у Интернационалном музеју маске и карневала у Беншу, Белгија и Етнолошки документациони центар у Бриселу (по основу споразума Краљевине Белгије и СФРЈ - Министарство за културу валонске заједнице Краљевине Белгије и Завод за међународну сарадњу СФРЈ у трајању од 45 дана).
1988. Државни историјски музеј Украјине у Кијеву, Украјина, СССР (програм размене стручњака између Републике Србије (СФРЈ) и Републике Украјине (СССР) у трајању од 15 дана.
1987. Етнографски музеј у Будимпешти, Република Мађарска (програм размене стручњака АП Војводина, СФРЈ и Републике Мађарске у трајању од 7

- дана).
 1986. Народни етнографски музеј у Мартину, Словачка, Република Чехословачка (програм размене стручњака АП Војводина, СФРЈ и Чехословачке у трајању од 21 дан)

Истраживачки пројекти

2014. Шеф пројекта „Етнолошка проучавања у Националном парку Тара“ (у току), ЕМ и НП Тара
 2013-2015. Шеф пројекта „Традиција, модернизам и постмодернизам у култури становништва Шумадије“ (у току), ЕМ
 2012-2015. Етнолошко проучавање културе словака у Војводини, пројекат Словаци у Војводини, шеф пројекта проф. др Слободан Ђурчић, Одељење за друштвене науке Матице српске (у току)
 2009-2012. Етнолошко истраживање Смедерева и насеља која припадају општини Смедерево, шеф пројекта др М. Менковић, Г. Милетић (изведен пројекат) Завичајни музеј у Смедереву, ЕМ.
 2009-2012. Шеф пројекта: „Крсна слава“, Етнографски музеј у Београду,
 2003-2006. Етнолошко истраживање културе становништва Пирота и насеља која припадају општини Пирот (шеф пројекта од 2000. г. Ј. Бјеладиновић Јергић, потом 2001. Вилма Нишкановић) – ЕМ, Музеј Понишавља из Пирота, изведен пројекат
 2005-2010. Становништво Војводине, тема: Обичаји становништва Шајкашке, шеф пројекта проф. др Бранислав Ђурђев, Одељење за друштвене науке Матице српске (изведен пројекат).
 1992-1997. Етнолошко проучавање културе становништва Потисја, изведен пројекат, Одељење за друштвене науке Матице српске.

Међународни пројекти

- 2012-2014. „Jankovic Castle: heritage site, generating sustainable development of the Ravni Kotari region“, Филозофски факултет, Свеучилиште у Загребу и партнери, шеф пројекта проф. др Драго Росандић (изведен пројекат)

Допринос визуелној етнологији/антропологији

- 2008-2010. стручни консултант у редакцији документарних филмова РТС, рад са редитељком Тањом Феро (филмови Празник у Каонику, Благословен који долази у име Господње, Празник у Стапару, Празник у Тршићу, Бајања у Буковчу, Приче уз огњиште, Село Речка).
 1999. стручни консултант – Култ Свете Петке, ТВ Нови Сад
 1997. стручни консултант – Ој Лазаре добар дане, ТВ Нови Сад
 1996. Асталске песме, стручни консултант, ТВ Нови Сад
 1995. Беле покладе у Крушчици, ТВ Нови Сад.

Награде

1995. *Биле су Беле покладе*, ТВ НС, редитељ Т. Бабовић, стручни консултант, В. Марјановић, Међународни фестивал етнoлошког филма, Етнографски музеј у Београду - за допринос етнoлошком филму – „Прохорски анђео“
1999. *Култ св. Петке*, ТВ НС, редитељ Т. Бабовић, стручни консултант, В. Марјановић, Међународни фестивал етнoлошког филма, Етнографски музеј у Београду - за допринос етнoлошком филму – „Прохорски анђео“ за истраживачки допринос етнoлога

Чланство у стручним домаћим и међународним асоцијацијама

2014. члан Удружења фолклориста Србије
2010. до данас SIEF
- 1995-2001. ICOM
1999. секретар Националног комитета ICOM-а
- 1993-2001. национални представник (СР Југославије) у Network for Social history and Ethnographic museums in Europe, Brussels, Belgium
- 1991-2001. члан Европског тима за проучавање маске и карневала у традиционалној култури Европе
- 1982-1990. члан Музејског друштва СФР Југославије (Музејског друштва АП Војводине).
- 1988-1990. Председник секције етнoлога (Музејског друштва АП Војводине).
- 1988-1990. Секретар Музејског друштва АП Војводин, МД СФРЈ.
1980. члан Музејског друштва Југославије (Музејског друштва АП Војводине, секције етнoлога)
1980. члан Етнoлошког друштва Србије

Страни језик

Говори енглески језик, служи се француским и словачким.

Избор из БИБЛИОГРАФИЈЕ :

Скраћенице: Рад ВМ – Рад војвођанских музеја

Рад МВ - Рад Музеја Војводине

ГЕМ Гласник Етнографског музеја

ПЧЕСА- Пролеће на ченејским салашима, тематска монографија

САНУ- Српска Академија наука и уметности

МС - Матица српска

Књиге - монографије

1. Весна Марјановић, Дејан Стојиљковић, *Живи покојник*, Службени Гласник, Београд 2012.
2. Весна Марјановић, *Маске, Маскирање и ритуали у Србији*, монографија, Чигоја, Етнографски музеј у Београду, 2008.
3. Весна Марјановић, *Традиционалне дечје игре у Војводини*, монографија, Матица српска, Нови Сад, 2005.
4. Весна Марјановић, *Светковине и ваиари код Срба*, монографска публикација, Бор 1996.

РАДОВИ У ПУБЛИКАЦИЈАМА ОД НАЦИОНАЛНОГ ЗНАЧАЈА

РАД ВОЈВОЂАНСКИХ МУЕЈА – РАД МУЗЕЈА ВОЈВОДИНЕ

(ISSN 1450-6696)

Крсна слава, српски породични ритуал у контексту сакралног и профаног, *Рад Музеја Војводине*, 53, Нови Сад 2011, 207-217.

Осврт на забране ношења обредних маски на српском и европском простору, *Рад МВ*, књ. 50, Нови Сад 2008, 263-271. (UDC:3918(4)-8535(4))

Етнолошке збирке као извор проучавања становништва, *Рад МВ*, књ.43-45, Нови Сад 2001/2003, 163-171.

Urban acculturation among heterogenius population of the Voivodina, *Рад МВ*, књ.40, Нови Сад 1998, 189-192.

Маске као комуникацијски елемент у обредима становништва Војводине, *Рад МВ*, књ.39, Нови Сад 1997, 247-255.

Народна култура Срба у Војводини у огледалу детињства, *Рад МВ*, књ.37-38, Нови Сад 1996, 183-194.

Музеј и екологија, на примеру тематских изложби Етнографског одељења Музеја Војводине, *Рад Музеја Војводине*, књ.36, Нови Сад, 1994, 137-140.

Савремене трансформације новогодишњих обичаја Војводине, *Рад ВМ*, 35, Нови Сад 1993, 177-186.

Неки годишњи обичаји у Јужном Потисју у светлу нових друштвених збивања. *Рад ВМ* 34, Нови Сад 1992. 159-166.

Симболи и симболика у ускршњем циклусу обичаја, *Рад ВМ*, 33, Нови Сад 1991, 163-176.

Прилог проучавању промена у циклусу свадбених обичаја Срема, *Рад ВМ*, 31, Нови Сад 1988-1989, 195-204.

Покладни ритуал у Срему на примеру села: Голубинци и Нови Сланкамен, *Рад ВМ*, 30, Нови Сад 1987, 173-181.

прикази:

Петар Влаховић, Народи и етничке заједнице света, Београд 1984, *Рад ВМ*, 29, Нови Сад 1984-1985, 191-192. (приказ)

Др Мила Босић, Божићни обичаји код Срба у Војводини, „Вук Карацић“ Београд, Етнографски музеј у Београду, Војвођански музеј, *Рад ВМ* 30, Нови Сад, Београд 1985, 306. (приказ)

Др Мила Босић, *Народна ношња Словака у Војводини*, Војвођански музеј, посебна издања, Нови Сад 1987, приказ у *Рад ВМ*, 31, Нови Сад 1988-1989, 353-354.

Српске славе, Београд 1988, приказ у *Рад ВМ*, 31, Нови Сад 1988-1989, 287.

Музеји и европско наслеђе: трезори или средство, *Рад ВМ*, 33, Нови Сад 1991, 205-206, приказ.

Миле Недељковић, *Годишњи обичаји код Срба*, Београд 1990, *Рад ВМ*, 33, Нови Сад 1991, 206-207, приказ.

Душан Бандић, *Народна религија Срба у 100 појмова*, Београд 1991, приказ у *Рад ВМ*, 34, Нови Сад 1992, 221-222. (приказ).

Фестивал етнолошког филма, Прохор Пчињски-Београд, *Рад ВМ*, бр. 35, Нови Сад 1993, 280-281. (приказ).

Међународни симпозијум „Обичаји под маскама“, Струга 1996, Рад МВ, књ. 37-38, Нови Сад 1995-1996, 355. (приказ)

ГЛАСНИК ЕТНОГРАФСКОГ МУЗЕЈА У БЕОГРАДУ

UDK – 39 ISSN 0350-0322

Обичаји животног циклуса код Срба у Бачкој, *ГЕМ 77*, Београд 2013, 29-55.

Обредне поворке, игракази и литургијске драме у зимском циклусу обичаја на простору Србије, *ГЕМ 76*, Београд 2012, 43-61.

Обичаји везани за рођење детета код становништва у насељима општине Пирот, *ГЕМ 74/2*, Београд 2010, 115-133.

Комуникација с традицијом на примеру погребног ритуала у Шајкашкој, Тимочкој крајини и Пиротском региону, *ГЕМ 71*, Београд 2007, 63-78.

Реч уредника, *ГЕМ 71*, Београд 2007.

Реч уредника, *ГЕМ 70*, Београд 2006.

Реч уредника, *Гласник Етнографског музеја у Београду*, 69, Београд 2005.

Покладне маске и поворке, *Гласник Етнографског музеја у Београду*, 67-68, Београд, 2004, 155-176.

Међународна конференција „Прерушавање: историјска употреба маске и маскирања“, *ГЕМ*, 67-68, Београд, 2004, 391-393.

Етнолошки филм у Етнографском музеју Србије, *ГЕМ 65-66*, Београд 2002.

Европска мрежа етнографских и друштвено-историјских музеја, *ГЕМ*, 58-59, 1994-1995, Београд 1995, 183-185.

прикази:

Матија М. Вуксановић, Владимир А. Лукшић, *Свадебни обичаји у Спичу, Сутоморе*, 2006, 252-253, (приказ)

Милош Матић, *Врата, капија два света*, каталог изложбе, Етнографски музеј у Београду, Београд 2007, 255-256. приказ.

ЗБОРНИК ЕТНОГРАФСКОГ ИНСТИТУТА САНУ

ISBN 86-7587-032-0

Антропологија историјске стварности у Документационом центру националсоцијалистичке партије у Нирмбергу (Баварска, Немачка), *Спомен места – иторија- сећања*, Зборник радова, Етнографски институт САНУ, Центар за културу Лозница, 2009, 117-131 (оригинални научни рад).

Улога етнографских музеја и збирки у 21. веку, време прошло, време садашње, време будуће, *Етнологија и антропологија, стање и перспективе*, Зборник Етнографског института САНУ, 21, Београд 2005, 263-271. УДК 069:39 (Оригинални научни рад)

ГЛАСНИК ЕТНОГРАФСКОГ ИНСТИТУТА, САНУ

Култура становања – њен одраз у деџим играчкама код становништва Баната, Гласник етнографског института, САНУ, XLIX, Београд 2000, 195-201.

ГЛАСНИК АНТРОПОЛОШКОГ ДРУШТВА СРБИЈЕ

Хрвати у Средњем Банату – пример ендогамне заједнице у Србији, Гласник Антрополошког друштва Србије, св. 43, Нови Сад 2008, 44-51.

ЗБОРНИК МАТИЦЕ СРПСКЕ ЗА ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ

Радовановић, Милан, Марјановић Весна, Тодоровић Недељко, Грмљавине и муње у народном веровању у Београду и околини, *Зборник Матице српске за друштвене науке*, књ. 146, Матица српска, Нови Сад 2014.

Део циклуса годишњих обичаја у Шајкашкој у светлу нових етнолошких истраживања, *Зборник Матице српске за друштвене науке*, 104-105, Нови Сад 1998, 267-275.

RADOVI SIMPOZIJUMA JUGOSLOVENSKI BANAT, ISTORIJSKA I KULTURNA PROŠLOST

Funkcija i kontekst koledarskih obrednih povorki, Radovi simpozijuma jugoslovenski Banat, istorijska i kulturna prošlost, knj. VII Novi Sad 2002.

Funkcije tradicionalnih dečjih igara u Vojvodini, Radovi simpozijuma jugoslovenski Banat, istorijska i kulturna prošlost, Novi Sad 2000, 86-95.

Zajednički elementi tradicionalnih dečjih igara kod Srba i Rumuna u Banatu, Radovi simpozijuma jugoslovenski Banat, istorijska i kulturna prošlost, Novi Sad 1999, 215-225.

КОДОВИ СЛОВЕНСКИХ КУЛТУРА,

Традиционалне дечје игре у Војводини од друге половине XIX до краја XX века - Међуетнички односи у традиционалним дечјим играма у Војводини, Кодови словенских култура, Деца, књ.7, Слио, Београд 2002. 147-170.

ЗБОРНИК ЕТНОГРАФСКОГ МУЗЕЈА У БЕОГРАДУ

Обредни елементи у традиционалним дечјим играма Војводине, Етнографски музеј у Београду, 1901-2001, Зборник Етнографског музеја у Београду, Београд 2001, 529-542.

ЕТНО-КУЛТУРОЛОШКИ ЗБОРНИК

Облици маскирања у садржају свадбених обичаја источне Србије, Етно-културолошки зборник за проучавање културе источне Србије и суседних области. - Књ. 11, Београд 2006/2007, 29-38.

Маскирање и балкански културни порстори у светлу нових етнолошких истраживања, књ.VIII, Етнокултуролошка радионица, Сврљиг, Београд 2004, 155-162.

Покладни обичаји у Банату и источној Србији, Компаративна анализа, Етно-културолошки Зборник, књ.II, Сврљиг 1996, 95-102.

Маска, део култа и савремена потреба код становништва у селима око Перника у Западној Бугарској, Етно-културолошка радионица, књ.VII, Сврљиг, Београд 2001. 89-94.

Феномен маске у народној култури становништва Баната, Етно-културолошки Зборник, књ.V, Сврљиг 1999, 243-248

Света Петка - црквена и породична слава код становништва јужног Баната, Етно-културолошки Зборник, књ. IV, Сврљиг 1998.233-239.

Култ дрвета у обредној пракси становништва Јужног Баната, (на примерима код Срба и Румуна), Етно-културолошки Зборник, књ.III, Сврљиг 1997.285-291.

ДОМАЋИ ЗБОРНИЦИ РАДОВА (Симпозијуми, конгреси, конференције)

Ритуали, маске и маскирање кроз време, Лутка и маска у српској култури, Зборник радова, Позоришни музеј у Новом Саду, Нови Сад 2014, 47-69.

Игра као концепт инверзне реалности у обредима Србије, Традиционална естетска култура: Хлеб, Центар за научна истраживања САНУ и Универзитет у Нишу, Ниш 2011, 83-93.

Култни хлеб између сакралног и естетског на примеру колекције у Етнографском музеју у Београду, *Зборник радова, Традиционална естетска култура: Хлеб, Центар за научна истраживања САНУ и Универзитет у Нишу*, Ниш 2009.

О андрогинима у обредном одевању у *Традиционална естетска култура: Тело и одело*, Зборник, приредио др Драган Жунић, Центар за научна истраживања САНУ и Универзитет у Нишу, Ниш 2008.

Божихни празници и традиционална култура крајем 20. века у светлу транзиције српског друштва, у *Традиционална естетска култура: Свакодневље и празник*, Зборник, приредио др Драган Жунић, Центар за научна истраживања САНУ и Универзитет у Нишу, Ниш 2007, 75-82. ISBN 978-86-7025-447-3 УДК 398.332(497.11)"19"

Истраживање, прикупљање и заштита духовне културе на примеру ритуала под маскама, *Неговање и заштита нематеријалне баштине у Србији*, Зборник радова са стручног скупа о нематеријалној баштини, св.2, МДС, Београд 2006, 37-41.

О етнолошким истраживањима у Пироту и седамдесет насеља која припадају Општини Пирот (2000-2005.године), *Обнова и развој сеоских заједница на маргиналним подручјима*, Зборник радова, 12. Међународни научни скуп „Власински сусрети“, Београд-Власотинце 2006, 201-209.

Етнолошке збирке у етнографским музејима у југоистошној и централној Европи као показатељи идентитета и кретања становништва, Зборник радова са Међународног скупа „*Положај и идентитет српске мањине у југоисточној и централној Европи*“, ур. Војислав Становчић, САНУ, Међуодељенски одбор за проучавање националних мањина и људских права, Етнографски институт, Центар за истраживање етничитета, Београд 2005, 399-411.

Etnografske zbirke u muzejima sutrašnjice, kontinuitet i transformacije, *Od srpske narodne zbirke do Muzeja Vojvodine, Zbornik radova sa Međunarodnog naučnog skupa povodom stopedesetogodišnjice Muzeja Vojvodine*, Muzej Vojvodine, Novi Sad, 1998, 267-270.

Етнички идентитет, материјална и духовна култура у музејима Војводине, (На примеру Музејских Колекција мађарске етничке групе), *Zbornik saopštenja sa Simpozijuma "1000 godina od doseljavanja Mađara na teritoriju današnje Vojvodine"* у Новом Саду 1996, Нови Сад 1997. 159-168.

Обредна пракса у неким селима Фрушке горе, *Зборник Природне, духовне и културне вредности Фрушке горе*, Нови Сад 1996, 110-119.

ИНОСТРАНИ ЗБОРНИЦИ РАДОВА

“Us and them” in the Communication of Ethnographic collections and Exhibitions (with the example of the work in Serbian museum ethnology/Mi i oni” u komunikaciji etnografskih kolekcija i ekspozicija (na primeru rada u srpskoj muzejskoj etnologiji), Muzeji kao mesto pomirenja, Zbornik radova, VIII međunarodna konferencija, Istorijski muzej Beograd, Srbija, 24-27. Beograd 2008., pp.116-125.

“Problems of traditional Serbian culture: Context Of Serbian Funereal Customs In Transition Times”, Међународна научна конференција *Човек, друштво и култура*, Минск, Белорусија, Белоруска национална Академија наука, Минск 2008.

Classification And Strategy Of Modern Collection Of Customs Items In Ethnographic Museum Of Serbia, Ethnographic Museums in Central and Saudeast Europa, Second International Conference, Die Museumssammlung – Sammlungsintention Auswahlkriterien Kontextualisierung, Austria, Vienna 18.09.- 21.09.2002, 45-53.

The Ethnographic museum: Keepers of the National Identity or the Exotic Places of Knowledge in the 21st Century, Néprajzi Értésít⊕, Annales Musei Etnographiae, LXXXIII, Museum of Ethnography, Budapest 2001, 75-81.

Ethnic identity - mirror of the society trough Ethnographic museums (collections), III European Conference of Ethnographic and Socio-history museums, Namur-Marlane, Belgium 10-12. february 1999, Namur 2000, 105-125.

Transformacije tradicionalnih dečjih igara u Vojvodini, Zbornik, Životni ciklus, referati bugarsko srpskog naučnog skupa, 12-16.juni 2000, Sofija, 2000, 168-183.

Masks and Ritual Processions In Traditional Culture Of Vojvodina, Zbornik na Trudovi od međunarodniot simpozium “Običai so maski”, Struga - Vevčani , Muzej Makedonije 1996, Skoplje 1998. 103-110.

Ethnic identity through ethnographic museums and exhibitions (in new millenium), Etnolog, Glasnik Slovenskog etnografskog muzeja, Ljubljana 1998, 395-400

Cicilul obiceiturilor de Paști și simbolurile lor la populația din Voivodina, Analele Banatului, Etnografie, Serie nouă, Volumul 3, Timișoara 1997, 198-204.

ПЧЕСА – ЗБОРНИК РАДОВА – ПРОЛЕЋЕ НА ЧЕНЕСКИМ САЛАШИМА

Народна култура Срба у Војводини у огледалу детињства, ПЧЕСА ‘01, Нови Сад 2001, 294-304. (прештампано на захтев Редакције из Рада Музеја Војводине књ.37-38, Нови Сад 1996, 183-194.)

Коњ - териоморфна маска у обредним играма, Монографија о коњима, ПЧЕСА 87, књ.3, Ченеј 1987.

Багрем у веровањима и обичајима, Монографија о багрему, ПЧЕСА 86, књ.2, Ченеј 1986.

Свиларство у Војводини, Монографија о дуду, ПЧЕСА 85, књ.1, Ченеј 1985.

ФОЛКЛОР У ВОЈВОДИНИ

Kult sv.Petke u Sremu na primeru crkvene slave manastira Fenek, Folklor u Vojvodini, knj.7, Novi Sad 1993, 106-116.

Verovanja u Titelu: izmedju realnog i imaginarnog, Folklor u Vojvodini, knjiga 6, Novi Sad 1992, 103-109.

Socijalistički praznici i obredna praksa našeg vremena, Folklor u Vojvodini, knj.5, Novi Sad 1990, 73-78.

Folklor i folklorizam u pokladnom ritualu kod Hrvata u Sremu i Rumuna u Banatu, Folklor u Vojvodini, knj.4, Novi Sad 1989, 81-90.

Појединачни чланци у другим публикацијама

Даница

Српски ријечник Вука Караџића у светлу Етнографије, *Даница*, Вукова задужбина, Београд 2014, 137-150.

Дарови и дародавци Етнографском музеју у Београду (1901-2001), *Даница*, Вукова задужбина, Београд 2001.

ОБЈАВЉЕНИ КАТАЛОЗИ СТУДИЈСКИХ ИЗЛОЖБИ

Мотив смрти и Велики рат – етнолошки дискурс, у *Велики рат и мали човек*, Етнографски музеј у Београду, Београд 2014.

Влашки кутак – материјална и духовна култура Влаха, Музеј рударства и металургије, Бор 2014.

И Бог и преци, православље и народна религија, Етнографски музеј у Београду, Београд 2013.

На крају и на почетку – карневал, Етнографски музеј у Београду, Београд 2011

Маске и Ритуали у Србији, Етнографски музеј у Београду, Београд 2005.

Дечје игре Змајевог доба, Музеј Војводине-Змајеве Дечје игре, Нови Сад 1995.

Детињство у традиционалној култури Војводине, Музеј Војводине-Змајеве Дечје игре, Нови Сад 1994.

Дечје играчке Змајевог доба, Музеј Војводине-Змајеве Дечје игре, Нови Сад 1993.

Маске у традиционалној култури Војводине, Војвођански музеј, Нови Сад 1992.

“Обичаји”, Музеј Војводине, Монографија Сталне поставке, Нови Сад 1997, 351-360.

Тематски каталози музејских изложби

Пролећне женске поворке, Центар за културу Гроцка 2011.

Вертеп или Бетлехем, Етнографски музеј у Београду, Београд 2009.

Симболи вере - кандило и крст, каталог изложбе уметничких радова Предрага Томашевића, Етнографски музеј у Београду, Београд 2007.

О хлебу; о маски у Група аутора, “Мртва природа, ризница ван времена”, Етнографски Београду, Београд 2004.

Водич

Колекција предмета уз божићне обичаје у Етнографском музеју у Београду, Музејски водич, студија, Етнографски музеј у Београду, Београд 2003.

Друге публикације

Весна Марјановић, Детињство, културни образац Срба, у зборник радова, *Музеј детињства*, Народни музеј Чачак, Чачак 2013.

Међународни каталози изложби

1. Carnivals procession in Serbia, in Slavic carnivals, UNESCO, Paris, Ljubljana 2014.
2. Serbie, terre sacrée de la culture européenne : Chapelle des Mineurs de Faymoreau 27 mars - 2 mai 2010 / Commissariat de l'exposition Vesna Marjanovic, Branka Ivanić, Michèle Pelleau ; Photographies Veljko Ilić, Ivana Masniković, Dragan Tanasiević

Српска енциклопедија, САНУ, Матица српска, Завод за издавање уџбеника, прва књига 2010. ; друга књига први том, 2011; друга књига други том, 2013.

Авункулат,
Адет,
Адопција,
Азил,
Аманет,

Беловић-Бернадзиковска, Јелица,
Беговић Никола,
Босић, Мила,
Бал
Барјак – симбол,
Бабине,
Бдење,
Бела недеља
Беса
Биљни петак,
Блага Марија,
Божја брада,
Бојење јаја
Бојење тканина
Број,
Босиљак,
Ваведење
Вез
Влаховић Петар
Вукановић Татомир
и др.

Енциклопедија Новог Сада:

Одреднице:

Књига 1. Ала, Аждаја, Виле
Књига 2 Бројалице (у дечјим играма), Виле
Књига 14 Маске
Књига 15 Народне игре

Саопштења на конгресима и симпозијумима

Обичаји животног циклуса Срба у Бачкој, Симпозијум, Културно историјска прошлост Срба у Бачкој, Вукова задужбина, Матица српска, Бачка Паланка, 3. фебруар 2012.

В края и в началото – карнавал (новите форми на маскарада в Сърбия и на Балканите), XXI меѓународен фестивал на маскарадните игри „Сурва – Перник 2012”, Научна конференција с меѓународно учество „Пътят на маскарада”, 27.01.2012 г.

Живети заједно – култура без граница или стварање нових/старих граница у мултиетничким срединама у Србији, Етнографски институт САНУ и Градски Музеј Вршац, Меѓународна научна конференција: Културе и границе, Вршац, 6 – 8. 10. 2011 (сажетак)

Patron Saint Feast – Serbian Family Ritual in Context of Sacral and Profane, People Make Places - ways of feeling the world SIEF 2011, 10th Congress: Lisbon, 18-21 April 2011

Wedding customs as a marker of challenges among young couples in Serbia (context of adopting "west" model as a status symbol), 6th InASEA Conference Southeast European (Post) Modernities University of Regensburg, Organized by the International Association for Southeast European Anthropology (InASEA) Co-organizers University of Regensburg Südost-Institut , 28 April – 1 May 2011.

Демографска слика села у Општини Пирот на почетку новог миленијума -модел преживљавања- Конгрес Антрополошког друштва Србије, Крушевац, 2008.

„Ми и они” у комуникацији етнографских колекција и експозиција (на примеру рада у српској музејској етнологији), Музеји као место помирења, VIII међународна конференција, Историјски музеј Београд, Србија, 24-27. септембар 2008.

Култни хлеб између сакралног и естетског на примеру колекције у Етнографском музеју у Београду , Симпозијум - Традиционална естетска култура: Хлеб, Центар за научна истраживања САНУ и Универзитет у Нишу, Ниш 2008.

Антропологија историјске стварности у Документационом центру националсоцијалистичке партије у Нирмбергу (Баварска, Немачка), Етнографски институт САНУ, Центар за културу Лозница, 2008.

*Urban life and culture in Southeastern Europe, Београд , Филозофски факултет у Београду, тема: *Masks and Disguising: A Medium of Communication in an Urban Environment* (Маске и прерушавање – медијум за комуникацију у урбаној средини).Београд 2005. (power point презентација) (М 30 – 0,5)*

Неке особености и погребним обичајима у југоисточној Србији, Radovi simpozijuma jugoslovenski Banat, istorijska i kulturna prošlost, VIII Novi Sad 2004.

“Procession with masks in Serbian traditional popular culture” (“Маскиране поворке у традиционалној народној култури Србије”), Disguising : Historical usage masks and disuising“ (Перушавање : историјска улога маске у Европи”) Worburg Folklor Institut, Вел. Британија, Лондон 2003.

“Big” and ‘Small’ Museums and their influence on the development of local environment (Museum activity in Serbia and its influence on local social environment), paper for Conference “ Museums, Media, and Turistic Attractions”, Lahti, Finland, 2002.

Ritual Practice With Masks As System Of Communication Among poulation of Voivodina. Symposium Masks in European traditions, Binch, Belgium, 1997.

Museum Collections As Foundations For Study Of National Minorities In Multiethnic Environment, Зборник саопштења II Конференције Етнографских и Друштвено историјских музеја, Букурешт 1996.

“Identity and ethnographic collections“ (Museums, tresor or tools, Едукативна улога музеја – Европски савет, Salzburg, Austrija, 1990.

Чланци у популарним часописима, новинама (избор)

Лицитарци, New Review, ЈАТ, 2008/12,

Маске у Србији, New Review, ЈАТ, 2008/11,

Музеји су чувари идентитета, Културни додатак, Политика, субота, 4. август 2007, стр.2.

Божјињи обичаји, Експрес Политика, 6-7. јануар 2003.

Покладне маске и поворке, New Review, ЈАТ, 2002/2, 64-68.

Jedan osvrt na rad srpske zanatlijske, pevačke i prosvetne zadruge iz 1931. godine, Zemunski kalendar za prostu 1995 godinu, Zemun 1995, 122-126.

Традиционалне дечје игре, Школска страна, Дневник, Нови Сад

Обичаји, Стална поставка Војвођанског музеја, Мисао, 16, Нови Сад 1991.

Електронска издања

Maske i balkanski kulturni prostor, CD, časopis Info M, Beograd, 8/2003.

Маске и ритуали, CD, Етнографски музеј у Београду, Београд 2005.

Интернет web странице

www.rastko.org (Maska, deo kulta i savremena potreba kod stanovni{tva u selima oko Pernika u Zapadnoj Bugarskoj; Obredni elementi u tradicionalnim de?`jim igrama u vojvodini)

www.warburg.institute.edu.uk (Masks and rituals in Serbia)

www.etnografskimuzej.rs (збирка предмета уз обичаје у ЕМ)

Рецензије чланака и књига (избор)

Радова за стручне и научне публикације, зборнике радова, гласнике (Рад Музеја Војводине, Гласник ЕМ, Етноантрополошки проблеми, Зборник Народног музеја у Зрењанину, и др.

Књиге - избор:

Милосављевић, Миливоје, *Корићани, село у Шумадији*, Центар за научна истраживања САНУ и Универзитета у Крагујевцу, Крагујевац 2007.

Дворнић, Милан, *Ој Видово, Видово, обичаји барањских Срба*, Бели Манастир 2008. (штампана рецензија у књизи)

Паунић, Драгутин, *Људи иза маске*, Завичајни музеј, Смедеревска Паланка 2008.

Соња Петровић, *Сиромаштво у српском фолклору*, Филолошки факултет Универзитета у Београду, Београд 2014.

Љиљана Радулвачки, *Мобе, прела и други видови окупљања Русина у западном Срему*, Сремска Митровица 2010.

Огар Душанка, *Ускршња јаја- писанице, значајно сведочанство народне уметности*, Сомбор 2009.

Сашка Велкова, *Чувари дома и пламена: кућни иконостаси Пирота*, Музеј Понишавља, Пирот 2014.

Весна Ангеловска, *Ватрогасци петроварадински*, Музеј града Новог Сада, Нови Сад 2005.

Магистарска и докторска теза

Традиционалне дечје игре у Војводини од друге половине 19. века до данас, магистарска теза, одбрањена на Филозофском факултету у Београду 2000. године

Маскирање у ритуалима становништва Србије, докторска теза, одбрањена на Филозофском факултету у Београду 2006. године

**ПРЕДЛОГ ПРОГРАМА РАДА И РАЗВОЈА
ЕТНОГРАФСКОГ МУЗЕЈА У БЕОГРАДУ – УСТАНОВЕ КУЛТУРЕ ОД
НАЦИОНАЛНОГ ЗНАЧАЈА
У ПЕРИОДУ 2015-2019. ГОДИНЕ**

Увод

Суштински мотиви да се пријавим на Конкурс за директора Етнографског музеја у Београду садржани су у мојој жељи, а уједно и у обавези према музејској делатности за коју сам стручно-научно и животно везана готово тридесет шест година рада у струци, да стечено искуство и знање пренесем на млађе генерације музејских радника и исто тако да одржим и унапредим позицију Етнографског музеја у Београду да остане водећа и да се у наредном периоду развија као врхунска институција културе, респектабилна у европским и светским оквирима, а базирана на економско здравим основама, за шта је, између осталог, превасходно нужна ефикасна организација и планирање.

Осим тога, у духу свог васпитања стеченог у породици и кроз школовање и према професионалном и изграђеном моралном начелу сматрам да је неопходно успоставити директан, отворен, професионални и високо стручно-научни однос, отворен и искрен, са једне стране са свим корисницима музејских услуга, а са друге стране са свим запосленима у институцији. У том смислу су веома значајне евалуације укупног рада као и аутоеалуације рада стручњака. У начелу „на грешкама се учи“ стварају се здраве основе за рад у будућности. Ово стога што је Етнографски музеј у Београду – Установа културе од националног значаја у свим историјским временима и околностима, па и оним најтежим, са свим својим кадровским ресурсима успостављао континуирани рад и чувао прикупљено материјално и духовно наслеђе превасходно српског народа са јужнословенског простора. Још на самом почетку рада Музеја оформљене су збирке као сведочанства културе и историје српског народа на овим просторима, прегалаштвом читавог тима стручњака који су заслужни за данашњу позицију Етнографског музеја у ширим оквирима. У томе су сви претходници (управници, директори и запослени) почев од др Симе Тројановића, Николе Зега, проф. др Боривоја Дробњаковића, др Слободана Зечевића, Гвоздена Јованића, Митра Михаића и свих њихових наследника настојали да мобилишу све запослене у Музеју и српску традиционалну културу представе јавности у земљи и региону према највишим културолошким критеријумима чиме су до сада остварили врхунске резултате у свим доменима на пољу музеологије (прикупљању, чувању, превентивној заштити, проучавању и излагању на тематским и осам сталних

поставки Музеја). У свим прошлим временима од оснивања Музеја један од посебни задатака био је рад на јачању међународних веза и сарадње, као и настојања да се стручни кадрови што боље оспособе у домену музеологије, о чему сведоче и почети рада осамостаљеног Етнографског музеја и везе које је на самом почетку остварио др Сима Тројановић са, на пример, др Леополдом Шмитом, директором Етнографског музеја у Бечу, у првој деценији 20. века. Студијски боравци стручњака у европским и светским музејима омогућили су да се боље сагледа рад „код куће“ и да се усавршавањем на пољу музеологије изнедре веома квалитетни програми који су и данас цењени.

Нажалост, било је и периода када Етнографски музеј у Београду није успевао да се на одговарајући начин одупре таласима кризе, нити да пронађе потпуни стручно-научни одговор на њих. Нарочито се то осетило када је дошло до смена генерација, али и у временима дубоких криза (ратови, недостатак финансијских средстава, мањак појединих стручних профила и сл.).

Уверена да је план који предочавам остварљив, у више наврата ћу се, излажући своје идеје, позвати на резултате које сам остварила током тринаестогодишњег рада на пословима начелника прво у Одељењу за документацију(2000-2002.г.), а потом у Одељењу за проучавање народне културе (2003-2014).

Неке од тих идеја су познате стручњацима Музеја и јавности, али нису реализоване будући да нисам у протеклом времену имала као члан руководећег тима Музеја потпуну подршку за њихово остварење. Често у том протеклом времену за њих, једноставно, није било објективних могућности, јер су се обављали веома значајни грађевински радови на згради Музеја на Студетском тргу бр. 13 :

1. од 2009. те у 2010. 2011. 2012. и до јуна месеца 2013. године измењено је 250 прозора и спољних врата на згради Музеја буџетским средствима Министарства културе и информисања Републике Србије;
2. радови на санацији крова у времену од 1.08. до 22.12. 2011. години добијеним средствима по конкурс Амбасаде Сједињених Америчких држава у вредности од 62.500 USA \$ - урађено је: препакивање оштећеног лименог крова, извршена је санација и препокривање кровних кула битуменским премазима, урађене су олучне вертикале и олуци на балконима и терасама, замењена су оштећена дрвена врата на балконима и терасама;
3. промењен је део подова на 6. спрату Музеја са позиције Студентског трга (са измене подова започете су још 2007. године)
4. уведена је клима у радне просторе на 6. спрату. Окренут је један део простора депоа и радног простора, те дела Сталне поставке на 1. спрату.
5. Спроведен је мрежни систем и сви персонални рачунари којима се служе кустоси интерно су умрежени а већи део је повезан са централним сервером и сваки кустос има доступну базу података (МИС), те електронски може да уноси документацију о новонабављеним предметима или приступи реинвентарисању

Ови радови су успорили сређивање музејских збирки у депоима у протеклом периоду иако је део депоа био опреман у току претходних година нови мобилијарем за смештај предмета, јер су због наведених радова предмети морали бити измештени и дислоцирани, више пута. У 2014. години с обзиром да није било значајнијих грађевинских радова у време ангажовања в.д. директора ЕМ (од јуна 2014.), започето је сређивање музејских збирки и депоа.

По доласку у Етнографски музеј у Београду из Музеја Војводине, у Новом Саду, 2000. године затекла сам веома оскудну информатичку опрему (у Одељењу за документацију било је два персонална рачунара), нису вођене све књиге инвентара уредно, посебно Књига о изласку предмета из Музеја, те Главна књига инвентарних картона. Веома добро је било и сада је за похвалу да је захваљујући преданом раду појединих кустоса у Одељењу у том времену веома одмакао посао на уношењу података у централни регистар (ЦР МИС) који је још био зацртан прописима из 1992. године, односно обавезујући од 1994. године за све музејске институције. Такође је на мој предлог Одељење добило једног запосленог документаристу са средњом стручном спремом те су се многи заостаци у раду овог Одељења веома брзо надокнадили. Осим тога, набављен је био и један скенер (2000.г.). Од 2000. године до данас, сукцесивним набавкама и планирањем набавке информатичке опреме, сви кустоси имају своје персоналне рачунаре, понеки и преносиве, умрежени су са главним музејским сервером и имају приступ централном регистру који је програмски надограђен и осавремењен.

Од важности је споменути у овој прилици и поновно покретање Гласника Етнографског музеја у Београду који је у свом излажењу имао прекид у периоду 2001-2003. Мојим именовањем прво у редакцију ГЕМ-а а потом и за уредника ГЕМ је излазио сваке године (укупно 12 бројева са две књиге у двоброју – 65/66 и 67/68). У међувремену на моју иницијативу уведена је међународна редакција ГЕМ-а, укључена су два рецензента за научне радове и рецензије се дају тајно.

Такође су у протеклом периоду изведена два стручно-научна регионална пројекта, од којих је један у кооперацији са Завичајним музејом у Смедереву и један међународни, финансиран из фонда ЕУ са Филозофским факултетом, Свеучилиште у Загребу.

Резултати са изведених домаћих истраживања су публикуани у Гласнику Етнографског музеја бр. 74 и у Зборнику Музеја у Смедереву. У процесу су још два тимска пројекта чији се завршетак очекује у 2016. години. Изведен је и пројекат „крсне/породичне славе“ с намером да се предлог припреми (што је и учињено) за репрезентативну листу код УНЕСКО-а. Теренска истраживања сам студиозно припремала, што је касније уродило веома добрим резултатом.

Један број стручњака Одељења је укључен у тимски рад на изради одредница Српске енциклопедије и лексикона националних паркова (Ђердап, Копаоник, Тара).

Попуна збирки недостајућим предметима није текла како треба у протеклом периоду јер често није било финансијских средстава за њихов откуп. Све до 2012. године позиција са које се финансира откуп музејских предмета (513) није била активна тако да нису одобрена средства за откуп предмета.

Изложбена делатност Музеја у протеклом периоду је била веома изражена. У просеку су се приређивале по две студијске изложбе годишње. Посебно истичем организовање изложбе „Далека мода“ са предметима из Руског етнографског музеја из Петрограда, Русија, о српској колекцији прикупљеној за Свеславенску изложбу у Москви 1868. године, ауторке Вилме Нишкановић, Весне Бижић Омчикус, Олге Карпове (2005/2006.г.).

Након дуже паузе на међународном плану, 2004. године Музеј је гостовао са изложбом „Народна култура Срба“, ауторке Вере Шарац Момчиловић, у Музеју млинова, музеју на отвореном у Гифхорну, Немачка, потом са изложбом „Здраво сванули“ ауторке Ирене Филеки, МА у Мелбурну и Сиднеју, Аустралија (2005), потом са изложбом „Маске и ритуали у Србији“, ауторке др Весне Марјановић у Музеју рудара у Фемороу, покрајина Вендеја, Француска и са Народним музејом у Београду и Музејом Српске православне цркве са изложбом „Србија свето тло европске културе“ ауторки Бранке Иванић и др Весне Марјановић, у Цркви рудара у Фемороу, Вендеја, Француска – средствима покрајине Вендеје (2010).

Осим наведеног у протеклом периоду већина стручњака из Одељења којим сам руководила учествовала је на скуповима, конференцијама, симпозијумима у земљи и иностранству што је свакако допринело њиховом усавршавању у струци.

Музеј је за изузетан допринос култури у 2013. године добио и награду Музејског друштва Србије 18. маја 2014. године, при чему је сигурно био вреднован и рад кустоса Одељења за проучавање народне културе, тј. Одељења којим сам руководила до средине прошле године.

Из свега до сада изнетог у сумарном пресеку рада и руковођења уверена сам да бих, у случају да на овом Конкурсу задобијем поверење Управног одбора и ресорног Министарства, узимајући у обзир дугогодишње искуство руковођења у музејима – Музеју Војводине и Етнографском музеју у Београду, а посебно охрабрена менаџерским и музеолошким резултатима у протеклом периоду који су неспорно видљиви, лако проверљиви па и објективно мерљиви, успела да остварим план који Вам овом приликом презентујем.

1. ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ЕТНОГРАФСКОМ МУЗЕЈУ У БЕОГРАДУ- УСТАНОВИ КУЛТУРЕ ОД НАЦИОНАЛНОГ ЗНАЧАЈА:

Назив: Етнографски музеј у Београду - Установа културе од националног значаја
Адреса: Студетски трг 13, 11000 Београд
Тел. 011/3281-888
Факс: 011/2621-284
www.etnografskimuzej.rs
info@etnografskimuzej.rs

ПИБ: 1000063220
Матични бр. 07031491

Етнографски музеј у Београду основан је 1901. године одлуком Министарства просвете и црквених послова Краљевине Србије, број: 18202 од 27. октобра 1898. године, издвајањем етнографског одељења из састава Народног музеја у Београду. Одлука је реализована 28. фебруара 1901. године осамостаљивањем Етнографског музеја. Дан Музеја је 20. септембар, када је 1904. године отворена прва стална изложбена поставка, поводом обележавања стогодишњице Првог српског устанка.
Право оснивача Музеја врши Република Србија.

Мисија Етнографског музеја у Београду - Установа културе од националног значаја

Етнографски музеј у Београду, матични музеј специјализованог типа, посвећен је заштити, интерпретацији и промоцији слојевитог, мултикултурног традиционалног сеоског и градског наслеђа српског народа и свих заједница које живе у Србији. Музеј прикупља, чува и штити културна добра на основу принципа превентивне заштите. Повезује традиционалну сеоску и градску народну културу – кроз етнографску, ликовну, визуелну и уметничку грађу. Као музејска институција која егзистира у мултиетничкој и мултикултурној средини, Етнографски музеј кроз своју укупну делатност шири интеркултурни дијалог и уважава културни диверзитет у проучавању и представљању културне баштине.

Визија Етнографског музеја у Београду- Установа културе од националног значаја

Етнографски музеј у Београду треба да буде савремени, водећи музеолошки и етнологско-антрополошки центар на Балкану и шире, с научно утемељеним методолошким радом, уз непрестано развијање интеркултурног дијалога, партнерских односа, сазнајних процеса и мреже пројеката са сродним институцијама региона, Европе и света. Етнографски музеј

мора да проучава културу као јасно структурирани систем, што значи да темељно проучава апсолутно све аспекте културе без обзира на време, место, социјални контекст и облик (материјални и нематеријални) њеног настанка и егзистенције. Као научно утемељена музејска институција, Етнографски музеј ће моћи много темељније да обавља своју културно-заштитну и едукативну функцију у друштву и да презентује културни идентитет и континуитет свих етничких заједница у Србији.

2. ОПИС ПОСЛОВА

Етнографски музеј у Београду – Установа културе од националног значаја је установа културе (у даљем тексту Музеј) која обавља делатност заштите културних добара у складу са Законом о културним добрима (Службени гласник РС, бр. 71/94) и Законом о култури (Службени гласник РС, бр. 72/09).

Етнографски музеј регистрован је за обављање музејске делатности.

Шифра делатности: 9102

Делатност заштите културних добара чине на основу члана 65 Закона о културним добрима (Службени гласник РС, бр. 71/94):

- Истраживање и евидентирање добара која уживају претходну заштиту;
- Предлагање и утврђивање културних добара;
- Вођење регистра и документације о културним добрима;
- Пружање стручне помоћи на чувању и одржавању културних добара сопственицима и корисницима тих добара;
- Старање о коришћењу културних добара
- Предлагање и праћење спровођења мера заштите културних добара;
- Прикупљање, сређивање, чување, одржавање и коришћење покретних културних добара;
- Издавање публикација о културним добрима и резултатима рада на њиховој заштити;
- Излагање културних добара, организовање предавања и других пригодних облика културно-образовне делатности;
- Други послови у области заштите културних добара утврђени Законом о културним добрима и на основу тога.

Музеј, поред послова из члана 65 Закона о културним добрима, обавља и послове из члана 77 Закона о културним добрима:

- Чува и одржава уметничко-историјска дела која се код њега налазе;
- Обезбеђује коришћење уметничко-историјских дела у културне и друге сврхе путем њиховог излагања у оквиру сталних или повремених изложби и на други начин;
- Стара се о очувању и одржавању заштићених уметничко-историјских дела која се налазе ван музеја на територији на којој врши делатност заштите ових дела.

Етнографски музеј у Београду налази се од 1951. године на Студентском тргу бр. 13, у бившој згради Београдске берзе саграђеној 1934. године. Простор зграде припада јавном простору а основ коришћења је Уговор са претходним власником, Општином Стари град; укупна површина: 6530м² са наменом вршења музејске делатности.

У згради на Студетском тргу бр. 13 су смештене етнографске збирке, стручна библиотека, изложбен простор са Сталном поставком „Народна култура Срба у 19. и првој половини 20. века“ и галерије за повремене изложбе и јавне манифестације, конзерваторске радионице, фотолабораторија, депои, биоскопска сала и службене просторије – радни простори запослених.

Етнографска спомен збирка Христифора Црниловића, сликара и етнографа (легат), смештена је у Манаковој кући, у улици Гаврила Принципа бр. 5, у Београду. Захвата површину око 600м². У њој постоји Стална поставка, организују се повремене изложбе, и посебно значајни курсеви традиционалних заната (керамика, ткање, калиграфија, пуст, златовез и др.).

Основне организационе јединице Музеја на основу Статута Музеја (прихваћеног од стране Министарства културе и информисања РС број:1638/1 од 22. 12. 2014. год.) су:

- I. Директор и помоћници директора
- II. Одељење за проучавање етнографског културног наслеђа;
- III. Одељење за документацију;
- IV. Одељење за конзервацију у чијем саставу су одсек за конзервацију текстила и одсек за конзервацију предмета од других материјала;
- V. Одељење за просветно – педагошки рад, дизајн и комуникацију у чијем саставу је продавница Музеја;
- VI. Одељење за заједничке послове у чијем саставу су Правно – административна служба, Служба за обезбеђење и Служба за одржавање и чишћење;
- X. Одељење за финансије;
- XI. Центар за нематеријално културно наслеђе Србије;
- XII. Библиотека у чијем саставу је књижара «Др Сима Тројановић»

XIII. Етнографска спомен збирка Христифора Црниловића (Манакова кућа)

У Музеју је запослено педесет четири лица са високом стручном спремом (од којих је три доктора наука, три магистра, један мастер), са вишом и средњом стручном спремом, нижом стручном спремом, ангажовани радници по уговору и волонтери. Сви запослени ангажовани су на пословима дефинисаним Законом о култури, Законом о културним добрима као делатност заштите културних добара, делатност музеја, делатност Етнографског музеја као матичне установе, као и активностима у оквиру истраживачких и развојних делатности у области хуманистичких наука. У наредном периоду, због повећаног обима посла и високе старосне структуре запослених, неопходно је проширити систематизацију радних места.

Ипак понуђеним планом предвиђам чвршћу повезаност струке и непосреднији однос између стручњака и предложених руководилаца. Сматрам да је за одрживост добрих међуљудских односа веома важно остваривати боље контакте међу запосленима и пратити њихову креативност и афинитете те омогућити да, колико је то могуће сваки стручњак сам изабере од понуђеног своју област интересовања, теме и послове који га испуњавају. Административним опхођењем, наредбама и застрашивањем се не добија на квалитету рада и успешности институције каква је Етнографски музеј. Дисциплина се постиже разговором, учењем а не наредбама и застрашивањем што се често догађа у последњих годину дана.

3. ОПИС АКТИВНОСТИ И УСЛУГА МУЗЕЈА

У наредном периоду ће се настојати да Музеј на основу Закона о културним добрима (горе наведених чланова) прикупља откупом, поклоном, израдом копија (нефинасијска опрема) и приликом обављања теренских индивидуалних и тимских истраживања покретна културна добра, која документује и категоризује (израда основне и пратеће документације), чува и штити (послови превентивне конзервације, конзервација и рестаурација етнолошких предмета), обрађује и проучава (обрада и истраживање етнолошких збирки, стручно-научно истраживачки пројекти, делатност библиотеке), представља (изложбени пројекти, акције, манифестације и едукативни пројекти за публику, каталози збирки, каталози изложби, монографије, редовна периодика Гласник Етнографског музеја у Београду, информисање и комуникација са публиком и медијима, позајмица дела и изложбе намењене гостовању у Србији и иностранству). Музеј води бригу о даљем стручном и научном усавршавању запослених у Музеју и стручњака у области заштите културних добара (редовни едукативни програми, обуке и семинари за стручњаке музејске мреже Србије, стручна усавршавања и стручна обука, обезбеђивање финансијских средстава за учешће на стручним скуповима у земљи и иностранству). Музеј своју делатност обавља на целој територији Републике Србије.

4. СТРАТЕГИЈА ЕТНОГРАФСКОГ МУЗЕЈА У БЕОГРАДУ

(период од 2015-2019. године)

1. Нови развојно-истраживачки и документациони пројекти;
2. Ревалоризација покретног културног добра које је сакупљено у Етнографском музеју и баркодирање музеалија ;
3. Санација зграде и свих депоа у којима се чувају покретна културна добра (музејске збирке), изложбеног и радног простора; фасаде зграде.
4. Превентивна конзервација и конзервација музејских предмета.
5. Интензивирање рада с циљним групама – посетиоцима; корисницима услуга Музеја;
6. Развијање рада Центра за нематеријалну културну баштину;
7. Унапређење међународног фестивала етнолошког филма;
8. Осавремењавање библиотечких послова;
9. Успостављање чвршће међународне сарадње и ефикаснији приступ фондовима ЕУ кроз апликације за финансирање пројеката „Креативна Европа“ и фондова IPA пројеката; проналажење стратешког партнера за подршку пројектима.
10. Усавршавање кадрова
11. Увећање сопствених прихода за 30% од укупних прихода за сваку годину предвиђену овим Планом;

1. Да би се остварили стратешки циљеви и приоритети, предлаже се да у наредним годинама буде активно покретање развојно-истраживачких пројеката усмерених ка модернизацији музеолошког рада уз помоћ савремених технолошких достигнућа као и научноистраживачких пројеката којима би се употпунила реална представа о традиционалној култури у Србији и уједно обогатиле збирке Музеја (с нагласком на комплетирање збирки традиционалних заната). Осим тога, кроз програм рада Центра за нематеријално културно наслеђе и Центра за пројекте и развој одредили би се у потпуности пројектни садржају Музеја у наредном периоду.

Под модернизацијом музеолошког рада подразумевају се сви отворени видови рада усмерени:

- (1) ка јавности и пореским обвезницима Републике Србије: успостављање потпуне транспарентност о утрошку буџетских средстава намењених за набавку музејских предмета; видљив рад на заштити музејског материјала; објављивање програмске делатности за сваку годину и извештаја о раду у претходној години са показатељима утрошка добијених финансијских средстава из буџета и оствареног-утрошеног сопственог прихода, на електронској страници Музеја.
- (2) изложбена делатност – планирање и припрема тимова за девету Сталну поставку Музеја подразумева следеће пред припремне активности:
 - a. анкетање јавности путем отвореног блога на електронској страници Музеја или формирање посебне консултативне електронске

странице (a consultative website) на којој би заинтересовани појединци, организације, удружења (stakeholder) учествовали у креирању профила главне теме будуће Сталне поставке која би трајала извесно време у будућности. На такав начин прикупљена мишљења се могу употребити у обликовању и планова у будућности, посебно у изради квалитетног стратешког плана;

- b. путем штампаних упитника намењених посетиоцима Музеја,
 - c. путем одржавања округлих столова и јавних трибина у Музеју и изван Музеја са стручњацима из сродних и музејских институција;
 - d. уважавање и успостављање *програма сталног учења* – при чему су посетиоци они који подучавају а стручњаци у Музеју спремни на учење од посетилаца.
 - e. на крају би се приступило изради концепције Сталне поставке.
- (3) издавачка делатност (музејски годишњак - ГЕМ, посебна издања, монографије, каталози студијских изложби и каталози збирки). Поред досадашње задовољавајуће издавачке продукције предлажем да се формира Уређивачки одбор за израду Енциклопедије традиционалне народне културе Србије и уређивачки одбор за израду монографије о материјалној и духовној култури националних мањина у Србији. Сматрам да су ове две публикације од изузетне важности за културу у Србији и да овај постојећи стручни кадар у Музеју може да изнесе ове задатке;
- (4) Започети научноистраживачки пројекти имају за циљ како израду регионалних монографија тако и систематско попуњавање збирки предметима који се још увек могу наћи на терену, а припадају традиционалном моделу културе. Уз то, увек се наглашавају и процеси трансформације културе региона који је проучаван. За овај део неопходно је израдити план попуњавања збирки на основу мапа предеоних целина и културно-географских области Србије.
- (5) Један од водећих стратешких програма планиран у периоду од четири године јесте модернизација и надградња документационог система којег чини база података етнографских збирки и друге музејске грађе. У том смислу намера је да се интензивира рад на уношењу архивске грађе похрањене у Архиву Музеја, посебно тежиште на грађи из Упитника Етнолошког Атласа која се прикупљала у Етнографском музеју од 60-их година до средине 80-их година 20. века и представља веома значајан извор за проучавање појединих антрополошко/етнолошких и музеолошких тема о

култури становништва у Србији. До сада су махом стручњаци из других научних институција из иностранства (Русије, Бугарске, Македоније, Хрватске, Албаније) користили активно овај вид архивске грађе.

Дакле, наредном четворогодишњем периоду Етнографски музеј ће пратити и допуњавати постојећу базу података МИС-а, али ће пажњу усредсредити и на друге врсте базе података, као независне и партнерске пројекте. Како су се у току претходних година набавком адекватне опреме створили услови за мрежно повезивање свих кустоса руковаоца збирки са базом података у Документацији, у току 2010. године се приступило повезивању. Основни циљ је да се сада приступи потпуном повезивању свих корисника документације, конзерваторске службе и простора депоа, али и да свим интерним корисницима библиотеке омогући приступ библиотечком фонду. Подразумева се да ће се у оквиру Одељења за документацију и даље обављати основни задаци који се односе на: вођење прописане документације о постојећем музејском фонду; физичку заштита негатива и позитива, евидентирање и обрада; физичка заштита, евидентирање и обрада архивске грађе; физичка заштита, евидентирање и обрада уметничких дела; пружање информација о музејском фонду.

Информациони подсистем који би се надградио а односи се на Архив Музеја подразумева уношење три врсте материјала: писану грађу из историје Музеја; стручну документацију са теренских истраживања и стручних путовања; Архив изложби. Предложени информациони подсистем треба да омогући дигитализацију постојеће и новостворене архивске грађе.

(6) Због неопходности развоја и планирања музеолошког рада, а с циљем да се одговори на савремене трендове у музеологији, Етнографски музеј планира да у наредном периоду прошири рад *Центра за пројекте и развој*.

2. Наставак рада радних група стручњака Музеја на изради укупне ревалоризације етнографског покретног културног добра и стварања каталога „А“ категорије предмета који се сматрају националним добром. Ово подразумева потпуно сређивање збирки музеја, завршетак ревизије свих збирки Музеја и покретање иницијативе за успостављањем сарадње с другим музејским установама на јужнословенском простору.

Настојање да се у наредном периоду спроведе баркодирање свих музеалија што би олакшало у потпуности руковање, праћење кретања музеалија приликом изношења из простора депоа у различите сврхе (превентивна конзервација, конзервација, изложбена делатност у простору Музеја, изван Музеја и слично).

3. Потреbe за проширењем простора депоа, библиотеке и јавног простора за увођење савремених облика комуникације с јавношћу захтевају израду пројекта проширења постојеће зграде Музеја на Студентском тргу број 13, као и санацију неопходних грађевинских радова на објекту Манакове куће у ул. Гаврила Принципа, бр. 5. До сада су сређивани спољни простори – дворишта Манакове куће, ограда. Потребно је извршити неопходне интервенције у ентеријеру овог споменика културе за који су већ опредељена финансијска средства у 2015. години из буџета Министарства културе и информисања Републике Србије.

Такође, планира се сређивање фасаде Етнографског музеја на Студентском тргу бр. 13, према постојећим плановима израђеним у претходном периоду.

Санација зграде Етнографског музеја у Београду предвиђа се у етапама и уз могућност да током радова Музеј буде отворен за јавност својом програмском делатношћу.

Расписивање конкурса за јавне набавке мале и велике вредности за пројекте санације и извођачких радова уз избор најприхватљивијих решења за санацију обе зграде уз избор најкомпетентнијих фирми за ову врсту посла са поседовањем лиценци за извођачке радове на споменицима културе. Такође, наставио би се рад у главној згради Музеја на сређивању простора депоа, изложбеног и радног простора (по могућству концентрације радног простора кустоса на 6. спрату зграде Музеја) уз увођење климатизације, алармно безбедносних инсталација с камерама, противпожарног система (нарочито на постављање безбедносних противпожарних врата и постављању противпожарних подова у просторе депоа).

Планира се наставак унапређивања и осавремењивање услова депоновања музеалија, редовна конзервација постојећег фонда и новонабављених музеалија, као и опште унапређивање услова рада запослених. Осавремењивање музејских депоа строго ће пратити планирану ресистематизацију музејских збирки и категоризацију појединачних музеалија, што подразумева и ревизију фонда Етнографског музеја.

4. У оквиру рада Одељења за конзервацију обављају се послови физичко-хемијске заштите музејског материјала и брине о условима смештаја и чувања предмета. Стручни тим обавља едукацију и практичну обуку кадрова из установа културе у Србији, као и средњих стручних школа и полазника мастер студија на Београдском универзитету.

Као што је то била пракса и до сада Планом рада у наредном периоду подразумева се ангажовање стручњака овог одељења на пословима надзора над

предметима у депоима, припрему музејских предмета за излагање и чување, набавку материјала за израду реконструкција и реплика. С обзиром да се у овом Одељењу обављају витални послови за очување музеалија превентивна конзервација и конзервација врши се сходно врсти материјала од којих је предмет начињен (текстил, дрво, метал, стакло, пластика, хартија, восак, комбиновани материјали). Да би се посао заштите квалитетно урадио потребна је стална едукација стручног кадра и праћење савремених технолошких достигнућа у овој сфери заштите. Осим тога планира се иновација свих лабораторија како би се испоштовали постављени музеолошки стандарди у заштити.

5. У раду с јавношћу планира се на основу постављене стратегије рад на више нивоа: рад са децом и одраслима, те са особама са инвалидитетом и другим особама и групама – посебно би се разрадили пројекти службе која се тиме бави у Музеју, тј. Одељења за просветно – педагошки рад, дизајн и комуникацију уз иновирање рада у организовању интерактивних радионица са децом посебно школског узраста и организација курсева традиционалних заната у Манаковој кући, креативне радионице; рад са заинтересованим стручњацима и сарадницима на ширем и ужем локалном нивоу кроз Центар за нематеријално културно наслеђе и Одељење за етнографско на - како приступити изради пројеката у области нематеријалног културног наслеђа, односно помоћи јавности и стручњацима да региструју локално материјално и нематеријално наслеђе и помогну у локалним срединама да њихово наслеђе остане одрживо и то путем семинара и радионица на којима би се урадило следеће:

- овладавање процесом и методологијом израде пројектног предлога,
- научити како дефинисати циљеве пројекта и истраживачке проблеме,
- научити како описати „state of the heritage“ и „progress beyond the state of the heritage“,
- научити како припремити радни програм помоћу WBS методе (Work Breakdown Structur), односно да се активности пројекта поделе у смислене и логичне целине
- научити основна правила пројектног менаџмента и вођење пројектног конзорцијума (партнера на пројекту),
- научити како планирати дисеминацију на пројекту, односно обухватити све мере постизања видљивости пројекта што је посебно важно за пројекте финасиране средствима из ЕУ фондова што уједно побољшава успех пројекта на међународном и локалном нивоу.
- усвојити неопходна знања и искуства за квалитетну припрему и каснију реализацију истраживачко развојних пројеката.

Педагошко-андрагошки рад са свим структурама друштва подразумева организацију радионица, курсева али и одласке у мање средине и рад са локалним становништвом. У том смислу теренски рад би се проширио и на

кустосе који се активно баве педагошко-андрагошком едукацијом и организацијом радионица.

Предлажем такође, организовање изложбених активности изван музејског простора („покретне“ тематске изложбе које би биле доступне и у најудаљенијим крајевима Србије – нпр. тзв. „изложбе у фургонима“ – мањим камионима који би могли да допру до удаљених насеља и омогуће житељима да имају у свом окружењу могућност да виде неку од актуелних изложби Музеја у сведеној форми излагања уз пригодно обраћање стручњака и приближавање становништва музејским експозицијама.

Имајући у виду постављање стратешких циљева, планирају се активности у вези с едукацијом професионално ангажованих стручњака (кустоса) путем семинара, курсева, тренинга, али и научних и стручних скупова. Посебан нагласак би се ставио на едукацију и шире укључивање млађих колега различитих стручних профила, чији начин размишљања уводи значајне иновације у рад Музеја.

6. Центар за нематеријалну културну баштину развијаће своју делатност кроз програме и ангажовање нових сарадника, посебно из локалних средина који могу да прате догађања на терену. Према конвенцији УНЕСКА, нематеријална културна баштина је главни подстицај културне разноликости и гарант одрживог развоја. Стварањем и развојем различитих база података и регистара, постиже се неопходан услов савременог пословања и отварају се нове могућности за с једне стране праћења феномена који се развијају као нематеријално наслеђе у научне сврхе, а с друге локалне заједнице биће мотивисане да уочене вредности у сопственој култури чувају сходно времену у којем се живи.
7. Етнографски музеј више од двадесет три године успешно организује *Међународни фестивал етнологског филма* и до данас је захваљујући добро вођеном фестивалу кроз све протекле године Музеј формирао завидну збирку етнографских и антрополошких документарних филмова. Уједно то је данас веома значајан фонд који помаже у очувању нематеријалне културне баштине. Планирано је даље осавремењивање самог Фестивала, као и унапређивање систематизације постојећег фонда етнологског и антрополошког филма. Намера је да у наредном периоду Етнографски музеј још квалитетније утемељи своју позицију центра за етнологски и антрополошки филм, и то на међународном нивоу. Из те намере проистекло и формирање *одсека за аудиовизуелне програме и етнологски филм* који ће се ширити и развијати у будућности. Осим поменутог, поседовање ових филмова омогућава Музеју да изгради своју посебну публику и да визуелним путем обогати тематске експозиције.
8. Библиотека Етнографског музеја има око 60 000 стручних и научних књига и чини веома важну карику у раду Музеја. До сада се приступило уншењу фонда у

програм COBISS-a. Планира се интензивирање рада и завршетак у наредном четворогодишњем периоду. Уношењем целог фонда у јединствени библиотечки систем и повезивање са другим библиотекама у Србији и шире омогућило би олакшан стручно научни рад стручњацима Музеја и спољним корисницима. Осим тога планира се повезивање Библиотеке са сродним библиотекама у региону и другим већим центрима у Европи.

9. Препорука за успостављање мултилатералне међународне сарадње, најпре са земљама региона, а потом и са другим државама чије институције, а посебно етнографски музеји, представљају окосницу стручног усавршавања, размене искустава и других облика сарадње с Етнографским музејом у Београду. Развијање интеркултурног дијалога путем заједничких пројеката са партнерима из других институција културе у земљи, региона и шире у Европи. У том смислу предлажем успостављање сарадње у наредном периоду са Словеначким етнографским музејом из Љубљане, са Етнографским музејом у Будимпешти, са Регионалним етнографским музејом Истре у Пазину, са Руским етнографским музејом у Петровграду. Такође предлажем да се актуализује сарадња са *Музејом под ведрим небом* у Њижњем Новгороду у којем се негује пракса одрживости старих заната кроз обуку не само заинтересованих већ и студената који изучавају народну традицију.
10. Подразумева се одговарајућа стручност кадрова и њихово усавршавање у оквирима који се сматрају неопходним, стварање тимова и прилагођавање саме делатности друштвеним и економским оквирима у којима се целокупна заједница налази. У будућности би требало предвидети да се формира и Одељење за научну делатност Етнографског музеја, с обзиром да све више има стручњака са научним звањима у Музеју или имају намеру да стекну релевантна звања (мастер, доктор етнологије/антропологије) и избрити се за њихово правилно вредновање према уложеном труду и школској спреми. У том смислу настојати код Министарства културе и информисања да се уведе признавање и научних звања у области културе.
11. Увећање прихода у свакој години од сопствених средстава до 30% обавезује знатну ангажованост свих запослених у Музеју на остваривању планиране програмске делатности и сталне присутности у јавности. Осим тога, веома је важно да Музеј кроз своје пословање обезбеди себи сталног (генералног) спонзора за своју основну делатност (пример: нека од иностраних банака које послују на подручју града Београда, домаће заинтересоване банке). Код тражења партнера за спонзорство и сталну подршку неопходно је ангажовати особе које су веште у тој врсти уговарања. Потом додатна средства би се обезбеђивала и ангажовањем у аплицирању на конкурсе којима се за финансира програмске делатности и научноистраживачких пројеката.

У том смислу неопходно је употребити све алтернативне ресурсе у финансирању пројеката у култури: коришћење средстава из донација, а такође и остваривање самосталних прихода од пројеката, изложби и других видова јавног деловања (предавања, музејски ресторан који треба да одражава посебност у односу на друге ресторане у окружењу, музејска продавница и др.). Посебно се треба ангажовати око планирања пројеката и коришћења средстава из ЕУ фондова („Креативна Европа 2014-2020“ и средства из ИПА фондова).

Поред већ предложеног сматрам неопходно повезивање са локалним институцијама. На пример, успостављање сарадње са „Националним парком Тара“ омогућена су несметана истраживања на овом терену јер се сарадња односи на обезбеђивање смештаја екипи истраживача и обезбеђивање логистичке подршке кретања по терену и насељима.

Овај план, као плод дугогодишњег музеолошког искуства, посебно стицаног у музејима Музеју Војводине и Етнографском музеју у Београду али и у европским музејима, суштински је и мерљив и остварљив. Но, он није и не сме да буде брана за све оне нове идеје које би евентуално произашле из његовог реализовања или из сугестија и конструктивних идеја Управног одбора, руководећег тима, запослених, укључујући и публику и целокупну културну јавност, једном речју, све оне који су истински заинтересовани за углед Етнографског музеја у Београду – установе културе од националног значаја.

У Београду, 4.05.2015.

др Весна Марјановић, музејски саветник

